

ĐAKOVO (TU) – Na svetkovinu Svih svetih, u petak 1. studenoga, večernje misno slavlje u đakovačkoj katedrali, na kojemu se na osobit način moli za branitelje i civilne žrtve Domovinskoga rata, predvodio je nadbiskup đakovačko-osječki mons. Đuro Hranić, u koncelebraciji nadbiskupa u miru mons. Marina Srakića, pomoćnog biskupa mons. Ivana Ćurića te kanonika mons. Pere Aračića i mons. Luke Marijanovića.

Uvodeći u misno slavlje, nadbiskup je istaknuo kako svetost ne znači bezgrešnost te kako je bit svetosti *biti u zajedništvu sa Svetim, s Isusom Kristom*.[□] Zajedništvo s Bogom, koji je svet, daje *udio u svetosti Crkve*

i stvara odnose svetosti među nama ljudima, rekao je nadbiskup Đuro, dodajući kako se na današnju svetkovinu, okupljeni oko zajedničkog euharistijskog stola, prepoznamo kao sveti po daru Božje milosti u Isusu Kristu: mi, putujuća Crkva, ali ujedinjeni s onima koji su u zajedništvu s Kristom živjeli i završili svoj zemaljski hod, tj. s proslavljenom Crkvom.

Osvrćući se u homiliji na naviješten odlomak Matejeva Evanđelja o Blaženstvima, nadbiskup je posvijestio kako Crkva izabirući ovo evanđelje na današnji dan poručuje da je put svetosti upravo u življenju blaženstava, u kojima je opisan duh Isusova Kraljevstva, koja su program

njegove Crkve, put do ostvarenja Kraljevstva Božjega i način njegove izgradnje, koja nam otkriva-ju što i koje vrijednosti trebamo u sebi razvijati ukoliko želimo biti Isusovi učenici.

Ukazujući kako sveti Matej insistira na nutarnjem karakteru blaženstava pa ne kaže samo "Blago siromasima, njihovo je Kraljevstvo nebesko", nego ističe "Blago siromasima duhom, njihovo je Kraljevstvo nebesko!", nadbiskup je istaknuo kako je veći naglasak na ponaša-nju, nego na socijalnom položaju te kako spasenje nije vezano uz društveni položaj, nego je stanje srca i duha: „Mizern život i siromaštvo nisu ideal, nego je ideal ne biti navezan na ono što posjedujemo. Oni koji se ne pouzdavaju u sebe, u svoje imanje i u svoju ušteđevinu kojom sve mogu kupiti i postići, nego svoju budućnost i život u punom povjerenju stavljaju u Božje ruke i sve očekuju od njega, blago njima. Ovome se blaženstvu „*blago siromasima duhom*“ ne suprotstavlja bogatstvo, nego samodostatnost. U isto vrijeme ono što posjedujemo, naše materijalno bogatstvo, otkriva opasnost da zaboravimo Boga i potrebe drugih. Otvorenost za druge ljude, svijest da trebam druge, poniznost koja mi kaže da nisam sam sebi dosta, nego da trebam Boga i druge ljude je nastavak prvoga blaženstva i stav sličan Bogu koji je otvoren za sve koji mu se približe“.

Zaključujući homiliju, nadbiskup je kazao kako su blaženstva program *svetosti*, „što ne znači da trebamo gladovati i žeđati, biti siromašni i uplakani..., ali znači da je Bog u kojega vjerujemo

gladan, žedan, napušten, si-romašan i uplakan u našoj braći. U svakoj osobi koja proživljava takve trenutke treba vidjeti sliku Božju i prepozna-ti dijete Božje, svoju sestru i brata. Onda će njihovi problemi postati i moji, tugovat ću ako moja sestra ili brat tuguje, radovat ću se ako se oni raduju. Tako prihvaćamo duh Blaženstava, postajemo graditelji Kraljevstva, suobličujemo se nebeskome Ocu i po-tvrđujemo zajedništvo s proslavljenom

Crkvom“, kazao je nadbiskup Hranić.

Misno slavlje pjevanjem je animirao Mješoviti katedralni zbor, pod vodstvom mo. Ivana Andrića i uz orguljsku pratnju mo. Vinka Sitarića. Njima je nadbiskup Hranić na kraju misnog slavlja uputio posebnu zahvalu. **Anica Banović**